Documente de referinţă:

Legea Educației Naționale nr. 1/2011

Legea privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare nr. 206/2004

Ordinul MECTS nr. 4393/2012

CODUL DE ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE PROFESIONALĂ A UNIVERSITĂȚII DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE DIN TÎRGU MUREȘ

The Code of Ethics and Professional Conduct of the University of Medicine and Pharmacy of Targu Mures

Cod regulament: UMFTGM-REG-02

Ediția 02

Întocmit:	Comisia de revizuire	Data: 17 sept. 2012
Verificat:	Consiliul de Administraţie	Data: 21 sept. 2012
Aprobat:	Senat	Data: 28 sept. 2012

Data avizării de către MECTS/intrării în vigoare:	*8 oct. 2012*
Data retragerii:	

Art. 1.

(1) Universitatea de Medicină şi Farmacie din Tîrgu Mures, (UMF Tîrgu Mureş) este o comunitate universitară complexă cu o diversitate de membri ca gen, rasă, grup etnic, religie și convingeri politice. Membrii comunităţii se bucură de recunoaştere, consideraţie şi respect într-un climat de încredere, toleranţă şi demnitate, ceea ce contribuie la coeziunea membrilor, la cooperare şi creşterea prestigiului Universităţii. Universitatea respectă demnitatea fiecăruia dintre membrii săi şi promovează integritatea academică. Membrii săi se angajează să contribuie la dezvoltarea democratică şi la prosperitatea societăţii.

(2) Nici o dispoziţie a prezentului Cod nu trebuie interpretată în sensul restrângerii unor drepturi conferite expres prin lege sau prin contractul colectiv de muncă.

Art. 2. Principiul suprem al întregii activităţi şi vieţii universitare este criteriul valorii şi meritul.

Art. 3. Codul etic al UMF Tîrgu Mureş reprezintă un contract moral între comunitatea academică şi studenţi, cadre didactice, personal administrativ, auxiliar. Codul reglementează normele de conduită profesională şi socială și cuprinde standarde morale, responsabilităţi şi reguli ale practicii universitare.

Art. 4. Prevederile codului de onoare şi etică a UMF Tîrgu Mures, sunt obligatorii pentru toți membrii comunităţii universitare şi promovează responsabilitatea morală a cadrelor didactice, studenților şi personalului administrative pentru îndeplinirea obiectivelor majore ale Universităţii.

Art. 5. Codul etic al UMF Tîrgu Mureş cultivă normele de dezvoltare democratică, socială şi economică, respectarea statului de drept și a drepturilor omului, respectarea codului muncii, ale reglementării deontologice a activității profesionale, instructiv- educative, de cercetare precum şi toate legile țării. Codul etic nu exclude și nu înlocuiește drepturile și obligațiile legale care revin membrilor Universităţii.

Art. 6. Universitatea de Medicină şi Farmacie din Tîrgu Mures, asigură condiţii de dezvoltare şi afirmare profesională, şanse egale pentru toți membrii comunităţii academice, accesul echitabil la resurse universitare.

Principii fundamentale

Art. 7. Prezentul Cod se întemeiază pe următoarele principii fundamentale: libertate academică, merit, competenţă profesională, integritate, colegialitate, onestitate şi responsabilitate.

Libertatea academică

Art. 8. Libertatea academică presupune dreptul oricărui membru al comunităţii academice de a-şi exprima deschis opiniile ştiinţifice şi profesionale în cadrul cursurilor, seminariilor, conferinţelor, dezbaterilor dar şi în cadrul lucrărilor elaborate, susţinute sau publicate. Este încurajată abordarea critică, parteneriatul intelectual şi cooperarea, indiferent de opiniile politice sau convingerile religioase.

Art. 9. Libertatea academică permite oricărui membru al comunităţii academice să îşi poate exprima în mod liber, în interiorul sau în exteriorul Universităţii, opiniile bazate pe competenţa sa profesională, fără a putea fi cenzurat.

Art. 10. Nu se înscriu în cadrul libertăţii academice şi nu îşi găsesc locul în spaţiul universitar:

(1) propaganda cu caracter politic desfăşurată în interiorul Universität,ii sau în legătură cu acţiuni ale Universităţii;

(2) prozelitismul religios;

(3) promovarea unor doctrine sau idei cu caracter rasist, xenofob, șovinist, fascist, iredentist;

(4) defăimarea Universităţii, calomnierea comunităţii academice de către membrii acesteia, sub orice formă, verbală sau în scris;

(5) atacurile personale sau afirmaţiile defăimătoare la adresa altor membri ai comunităţii academice;

Competenţa

Art. 11.

(1) Universitatea cultivă un mediu propice pentru competenţă şi competitivitate. Universitatea

susţine dezvoltarea de programe academice la standarde înalte, capabile să conducă la evoluţia cunoaşterii, la formarea specialiştilor de vârf şi creşterea prestigiului în cercetare.

(2) Universitatea susţine şi recompensează eficienţa, calitatea şi excelenţa ştiinţifică, profesională, pedagogică, managerială şi administrativă.

Art. 12.

(1) Fiecare membru al comunităţii academice îs,i asumă, la nivelul său, răspunderea pentru calitatea procesului educaţional.

(2) Orice cadru didactic trebuie să stăpânească în detaliu disciplina pe care o predă, asigurându-se că întregul conţinut al cursului este actualizat, reprezentativ şi adecvat nivelului la care se situează disciplina în planul de învăţământ. În acest sens, fiecare cadru didactic trebuie să se informeze şi cu privire la conţinutul cursurilor cuprinse în curriculum care preced sau urmează cursul său, realizând interconexiuni cu acestea. Dezacordurile de natură ştiinţifică între cadrele didactice din Universitate nu trebuie să afecteze pregătirea şi rezultatele studenţilor.

Art. 13.

(1) Fiecare cadru didactic trebuie să acorde o atenţie deosebită pregătirii şi susţinerii cursurilor la orele prevăzute, elaborării, pregătirii sau asigurării materialului didactic necesar studenţilor pentru curs, seminar sau laborator, ţinerii orelor de consultaţii prevăzute, urmăririi şi îndrumării activităţii de redactare de lucrări (proiecte, lucrări de licent,ă, disertaţie, doctorat) de către studenţi, notării şi comunicării rezultatelor la momentul prevăzut.

(2) Lucrarea de licent,ă/disertat,ie/doctorat este o lucrare originală, fiind obligatorie ment,ionarea sursei pentru orice material preluat. Conducătorul s,tiint,ific răspunde împreună cu autorul lucrării de respectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv de asigurarea originalităt,ii cont,inutului.

(3) În cazul în care, în momentul sust,inerii, un cadru didactic identifică, în cadrul evaluării lucrării, abateri grave de la buna conduită în cercetarea s,tiint,ifică s,i activitatea

universitară, inclusiv plagierea rezultatelor sau publicat,iilor altor autori, confect,ionarea de rezultate sau înlocuirea rezultatelor cu date fictive, cadrul didactic este obligat să sesizeze comisia de etică a universität,ii s,i să propună tuturor membrilor comisiei acordarea calificativului ”Nesatisfăcător”.

(4) Lucrările de licent,ă/disertat,ie/doctorat sunt documente publice s,i se redactează s,i în format digital, ce se păstrează în arhiva universität,ii s,i bazele de date electronice ale acesteia, fiind verificate prin sondaj. La finalizarea lucrării coordonate, conducătorul s,tiint,ific s,i autorul dau o declarat,ie pe proprie răspundere că datele acesteia nu au făcut, part,ial sau integral, obiectul unei alte lucrări similare.

(5) Sanct,iunile referitoare la încălcarea eticii universitare s,i a bunei conduite în cercetare care se pot aplica personalului didactic s,i de cercetare respectiv student,ilor s,i student,ilor-doctoranzi, sunt cele prevăzute în art. 318 s,i art. 319 din Legea Educației Naționale nr. 1/2011.

Art. 14. Sub aspect pedagogic, competenţa presupune alegerea celor mai adecvate modalităţi de tratare a fiecărei teme din cadrul programei, comunicarea obiectivelor cursului, alegerea unor modalităţi de examinare în concordanţă cu aceste obiective. Adaptarea stilului de predare la nevoile şi nivelul cursului este de dorit.

Art. 15. Constituie încălcări ale principiului competenţei:

(1) încredinţarea de cursuri, seminarii sau lucrări de laborator spre a fi susţinute de către persoane care nu deţin nivelul de cunoştinţe adecvat;

(2) consacrarea unei părţi importante din timpul alocat cursului sau seminarului unor discuţii fără legătură cu tematica acestuia;

(3) interpretarea intenţionat eronată a rezultatelor unei cercetări în vederea fundamentării unei teorii pe care cel în cauză o susţine;

(4) obligarea studenţilor de a-şi însuşi exclusiv punctul de vedere al cadrului didactic sau refuzul de a lua în discuţie, pe bază de argumente, alte puncte de vedere exprimate în aceeaşi chestiune;

(5) abordarea de către cadrul didactic titular al unui curs fundamental, doar a unei părţi din materie, respectiv doar a aspectelor care îl interesează personal;

(6) alegerea unor modalităţi de examinare, în dezacord cu obiectivele cursului (spre exemplu, formularea unor subiecte care solicită doar memorarea unor date în condiţiile în care obiectivul cursului este obţinerea abilităţilor necesare rezolvării unor probleme);

(7) faptul de a nu da studentului ocazia de a se antrena pentru obţinerea competenţelor cerute de obiectivul cursului şi verificate de examenul final;

(8) încălcarea obligaţiilor prevăzute în art.7-9.

Integritatea

Art. 16. Integritatea membrilor comunităţii academice este esenţială pentru desfăşurarea în condiţii optime a activităţii didactice şi de cercetare. Fiecare membru al comunităţii academice este dator să se preocupe de evitarea oricăror situaţii susceptibile să creeze îndoieli cu privire la integritatea sa, în primul rând a conflictelor de interese.

Art. 17. Există un conflict de interese atunci când interesele personale ale unui membru al comunităţii academice (cadru didactic, student, membru al personalului administrativ) intră în conflict cu obligaţiile decurgând din statutul său, ori sunt de natură să afecteze independenţa şi imparţialitatea necesară îndeplinirii acestor obligaţii.

Art. 18. În sfera relaţiilor cadru didactic - student constituie încălcări ale obligaţiei de integritate:

(1) pretinderea sau acceptarea de favoruri de orice natură, inclusiv sexuală;

(2) pretinderea sau acceptarea de cadouri sau alte foloase materiale;

(3) împrumutul de bani între cadrul didactic şi studenţi;

(4) prestarea de către cadrul didactic a unor activităţi remunerate, în beneficiul studentului, a soţului/soţiei acestuia ori a unei rude până la gradul II;

(5) obţinerea de liberalităţi din partea studentului sau a rudelor acestuia până la gradul II inclusiv.

Art. 19. Examinarea de către un cadru didactic a unei persoane care îi este soţ/soţie, rudă până la gradul al III-lea, ori o altă persoană cu care cel ce decide are o relaţie similară de afecţiune este de natură să creeze o impresie de favoritism în rândul celorlalţi studenţi. Pentru evitarea acestei situaţii se impune ca:

(1) atunci când există alte cadre didactice de aceeaşi specialitate, cadrul didactic în cauză să formuleze o declaraţie de abţinere, iar examinarea studentului să se facă de către un alt cadru didactic, numit de către directorul de departament sau decan, după caz;

(2) în cazul în care nu este posibilă înlocuirea, se va numi un alt cadru didactic, având o specialitate cât mai apropiată, pentru a-l asista pe titularul disciplinei la examinarea studentului respectiv.

(3) Se interzice includerea în orice comisie de concurs din cadrul Universităţii a unei persoane aflate în situaţia arătată la alin.1 cu unul dintre candidaţi. În măsura în care incompatibilitatea nu era cunoscută la momentul numirii comisiei, cadrul didactic în cauză are obligaţia de a se abţine şi a solicita înlocuirea sa din comisie. Este interzisă acceptarea de către un conducător de doctorat a îndrumării unui doctorand aflat în relaţia prevăzută de alin.1 cu el.

Art. 20. În activitatea de cercetare ştiinţifică, integritatea presupune:

(1) acceptarea şi menţionarea ca autori ai unei opere doar a persoanelor care au participat efectiv la elaborarea ei;

(2) indicarea sursei din care a fost preluată o idee, o expresie, un rezultat al unei cercetări anterioare, indiferent dacă acestea au fost sau nu publicate. Această regulă priveşte şi elementele preluate din lucrări de orice natură ale studenţilor sau doctoranzilor şi utilizate ulterior de un cadru didactic în propriile cercetări;

(3) recunoaşterea explicită a contribuţiei oricărei persoane care a participat în mod real la o activitate de cercetare. În situaţia în care contribuţia a constat doar într-o activitate de supervizare sau consiliere, nu este necesară o recunoaştere formală a contribuţiei. În aceste cazuri însă se recomandă includerea unei formule de mulţumire;

(4) respectarea riguroasă a destinaţiei fondurilor alocate unui proiect de cercetare. Sursele de finanţare care au stat la baza unei cercetări vor fi menţionate în publicaţiile în care s-au materializat rezultatele cercetării;

(5) respectarea normelor speciale de etică, referitoare la cercetarea efectuată pe subiecţi umani, sau prin experimente desfăşurate pe animale şi a oricăror altor elemente ce ţin de etica cercetării.

Art. 21. Constituie încălcări ale eticii în domeniul cercetării:

(1) frauda în ştiinţă definită drept acţiunea deliberată de confecţionare, falsificare, plagiere sau înstrăinare ilicită a rezultatelor cercetării ştiinţifice

(2) plagierea publicaţiilor sau rezultatelor altui autor (art. 310, aliniatul a din Legea Educației Naționale nr.1/2011 şi art. 4 din Legea privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare nr. 206/2004);

(3) confecţionarea de rezultate sau înlocuirea rezultatelor cu date fictive (art. 310, aliniatul b din Legea Educației Naționale nr.1/2011 şi art. 4 din Legea privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare nr. 206/2004);

(4) falsificarea constând în măsluirea materialelor de cercetare, a echipamentelor, proceselor sau rezultatelor, omiterea unor date sau rezultate de natură a deforma rezultatele cercetării (art. 4 din Legea privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare nr. 206/2004);

(5) ascunderea sau înlăturarea rezultatelor nedorite;

(6) interpretarea deliberat deformată a rezultatelor altor cercetători;

(7) nedezvăluirea conflictelor de interese (art. 3 din Legea privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare nr. 206/2004);

(8) introducerea de date false în solicitările de granturi sau de finanţare (art. 310, aliniatul c din Legea Educației Naționale nr.1/2011);

(9) deturnarea fondurilor de cercetare;

(10) lipsa de informare a echipei de cercetare premergător începerii proiectului asupra drepturilor salariale, răspunderilor, coautoratului, drepturilor asupra rezultatelor cercetării şi a surselor de finanţare şi asocierii (art. 3 punctul I Legea privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare nr. 206/2004);

(11) publicarea sau finanţarea cu caracter repetitiv a aceloraşi rezultate ca elemente de noutate ştiinţifică;

(12) omisiunea recunoaşterii, fie prin menţionare ca autor al unei opere, fie prin indicarea sursei, a contribuţiei unor terţi la elaborarea unei opere;

(13) obligarea autorilor unei opere de a menţiona ca autori şi persoane care nu au participat la elaborarea acesteia;

(14) orientarea activităţii de cercetare a studenţilor, masteranzilor, doctoranzilor în scopul obţinerii unui avantaj personal de către îndrumător. Aşa se întâmplă atunci când un cadru didactic impune una sau mai multe teme de cercetare ce urmează a-i servi la un proiect de cercetare personal, la pregătirea unei conferinţe sau a unui articol, ori urmează a fi valorificat în folosul unei întreprinderi private;

Art. 22. În activitatea administrativă, integritatea presupune:

(1) desfăşurarea corectă a tuturor procedurilor de selecţie, alegere sau numire a personalului care asumă responsabilităţi de ordin administrativ. Este interzisă primirea, acceptarea, cererea, darea sau oferirea de bani, bunuri sau orice alte foloase ori favoruri în schimbul sprijinirii ocupării unei poziţii administrative;

(2) îndeplinirea cu bună credinţă şi în folosul universităţii a oricărei responsabilităţi administrative. Utilizarea unei poziţii administrative în scopul obţinerii de foloase personale de orice natură constituie o încălcare a obligaţiei de integritate;

(3) în momentul transferului unei responsabilităţi administrative, fostul titular pune la dispoziţia noului titular toate instrumentele, informaţiile şi elementele, aduse la zi, necesare preluării de îndată a acestei responsabilităţI;

(4) atunci când, din orice motiv, o persoană nu mai poate să îşi îndeplinească în mod corespunzător atribuţiile administrative încredinţate, ea are obligaţia de a aduce acest lucru la cunoştinţa superiorilor.

Art. 23. În afara situaţiilor menţionate în articolele precedente, există incompatibilitate şi conflict de interese conform art. 32, 33, 34, din Carta Universităţii, respectiv Legea Educației Naționale nr. 1 din 2011, şi atunci când:

(1) există raporturi ierarhice directe între personalul didactic, de cercetare, sau auxiliar, care ocupă o funcţie de conducere, şi soţii, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestora. În conformitate cu prevederile legii, incompatibilitatea presupune interdicţii privind exercitarea concomitentă a unor funcţii şi demnităţi;

(2) Incompatibilitatea reprezintă interdicţia de a exista raporturi ierarhice directe între personalul didactic, de cercetare sau auxiliar care ocupă o funcţie de conducere şi soţii, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestora. În conformitate cu prevederile legii, incompatibilitatea presupune și interdicții privind exercitarea concomitentă a unor funcții și demnități.

(3) Incompatibilitățile la nivelul Universităţii presupun, sub aspectul conducerii, controlului, autorităţii şi evaluării, conform legii, următoarele:

a. interzicerea ocupării de către soţul/soţia rectorului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a următoarelor funcţii: prorector, director general administrativ, decan, prodecan, director de departament şi contabil-şef;

b. interzicerea ocupării de către soţul/soţia prorectorului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a următoarelor funcţii: director general administrativ, decan, prodecan, director de departament şi contabil-şef;

c. interzicerea ocupării de către soţul/soţia directorului general administrativ, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a următoarelor funcţii: director, contabil - şef, şef-serviciu, şef-birou;

d. interzicerea ocupării de către soţul/soţia decanului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a funcţiei de prodecan, director de departament ori a unei funcţii de execuţie didactice sau de cercetare ori didactice sau de cercetare auxiliare;

e. interzicerea ocupării de către soţul/soţia prodecanului, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a funcţiei de director de departament ori a unei funcţii de execuţie didactice sau de cercetare ori didactice sau de cercetare auxiliare;

f. interzicerea ocupării de către soţul/soţia directorului de departament, afinii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestuia a unei funcţii de execuţie în cadrul aceluiaşi departament;

g. interzicerea evaluării directe a soţului/soţiei, afinilor ori a rudelor până la gradul al III-lea inclusiv;

h. interzicerea soţilor, afinilor sau a rudelor până la gradul al III-lea de a face parte din acelaşi organ colegial de conducere.

(4) Funcţiile dintr-o instituţie de învăţământ superior, aflate într-o poziţie directă de conducere, control, autoritate sau evaluare instituţională, se află în relaţie de incompatibilitate, în sensul art. 295 alin. (4) din Legea Eduicației Naționale nr. 1/2011 şi nu pot fi ocupate concomitent de către soţi, afini şi rude până la gradul al III-lea inclusiv, după cum urmează:

a. **preşedintele Senatului universităţii** cu rectorul, prorectorii, directorul Consiliului pentru studii universitare de doctorat, decanii, prodecanii, directorul general administrativ, membrii consiliului de administraţie, directorii de departamente, conducătorii şcolilor doctorale, conducătorii unităţilor instituţiei de învăţământ superior, conducătorii structurilor permanente sau temporare aflate în subordinea directă a preşedintelui Senatului universităţii şi, acolo unde există, conducătorii liniilor/secţiilor de studiu în limbi ale minorităţilor naţionale;

b. **rectorul cu prorectorii,** directorul Consiliului pentru studii universitare de doctorat, decanii, prodecanii, directorul general administrativ, membrii consiliului de administraţie, directorii de departamente, conducătorii şcolilor doctorale, conducătorii unităţilor instituţiei de învăţământ superior şi, acolo unde există, conducătorii liniilor/secţiilor de studiu în limbi ale minorităţilor naţionale;

c. **prorectorul şi directorul Consiliului** pentru studii universitare de doctorat cu **decanii, prodecanii,** directorul general administrativ, membrii consiliului de administraţie, directorii de departamente, conducătorii şcolilor doctorale, conducătorii unităţilor aflate în

subordonarea prorectorului sau directorului respectiv şi, acolo unde există, conducătorii liniilor/secţiilor de studiu în limbi ale minorităţilor naţionale subordonate prorectorului sau directorului respectiv;

d. **membrii consiliului de administraţie** cu decanii, prodecanii, directorul general administrativ, directorii de departamente, conducătorii şcolilor doctorale, conducătorii unităţilor instituţiei de învăţământ superior şi, acolo unde există, conducătorii liniilor/secţiilor de studiu în limbi ale minorităţilor naţionale**;**

e. **directorul general administrativ** cu decanii, prodecanii, cu persoanele cu funcţii de conducere în cadrul departamentului/serviciilor tehnico- administrative şi cu personalul aflat în subordine;

f. **decanul** cu prodecanii facultăţii respective, directorii de departamente din cadrul facultăţii respective, conducătorii şcolilor doctorale subordonate facultăţii respective, conducătorii unităţilor subordonate facultăţii respective, şi, acolo unde există, conducătorii liniilor/secţiilor de studiu în limbi ale minorităţilor naţionale din cadrul facultăţii respective;

g. **prodecanul** cu directorii de departamente din cadrul facultăţii respective, conducătorii şcolilor doctorale subordonate facultăţii respective, conducătorii unităţilor subordonate facultăţii respective şi, acolo unde există, conducătorii liniilor/secţiilor de studiu în limbi ale minorităţilor naţionale din cadrul facultăţii respective;

h. **directorul de departament** cu conducătorii unităţilor subordonate departamentului respectiv şi, acolo unde există, conducătorii liniilor/secţiilor de studiu în limbi ale minorităţilor naţionale din cadrul departamentului respectiv;

i. **conducătorul şcolii doctorale** cu conducătorii unităţilor subordonate şcolii doctorale respective;

j. **conducătorul de doctorat** cu studenţii-doctoranzi conduşi de acesta.

(5) Orice persoană se află în incompatibilitate cu calitatea de membru într-o comisie de evaluare, de contestaţie, de concurs sau de promovare având ca obiect evaluarea activităţii profesionale

şi/sau ştiinţifice a unui angajat al instituţiei ele învăţământ superior cu care se află în relaţie de soţi, afini şi rude până la gradul al III-lea inclusiv.

(6) Prezenţa ca membru în următoarele structuri colective de conducere nu generează incompatibilităţi în sensul art. 295 alin. (4) din Legea Educației Naționale nr. 1/2011:

a. senatul universitar;

b. consiliul facultăţii;

c. consiliul departamentului;

d. consiliul pentru studiile universitare de doctorat;

e. consiliul şcolii doctorale.

(7) Cadrele didactice şi/sau de cercetare titulare, care ocupă funcţiile de rector, prorector, director general administrativ, decan, prodecan şi director de departament, si au soţul/soţia, afini sau rude până la gradul al III-lea pe o funcţie aflată în subordonarea şI coordonarea directa a acestor funcţii, au la dispoziţie 30 zile calendaristice pentru iesşirea din incompatibilitate.

(8) Personalul didactic, de cercetare şi didactic auxiliar, care deţine o funcţie de conducere sau o calitate în cadrul unui organ colegial de conducere şi este ales pentru exercitarea unui mandat pe o alta funcţie de conducere, ce nu poate fi cumulata, conform legii, cu funcţia iniţiala, are obligaţia ca în termen de 30 de zile calendaristice de la ivirea incompatibilitaţii sa opteze pentru una dintre cele doua funcţii.

(9) Nu pot sa faca parte din comunitatea universitara persoanele care, prin orice mijloace, au adus atingere prestigiului şi bunei funcţionari a universitaţii, precum şi persoanele, care au avut calitatea de titulari ai universitaţii şi au fost exclusi din aceasta comunitate. Excluderea din comunitatea universitara se dispune prin hotarâre a Senatului.

Art. 24.

(1) Conflictul de interese reprezintă o situaţie, concretă sau posibilă, în care un cadru didactic, de cercetare sau didactic auxiliar ori o societate, la care acesta este asociat sau acţionar, are interese personale ori patrimoniale contrare sau neloiale universităţii, exercitate astfel încât să

influenţeze negativ realizarea obiectivă a atribuţiilor funcţiei ocupate sau să afecteze votul în cadrul organelor colegiale de conducere.

(2) Personalul didactic, de cercetare şi didactic auxiliar titular este în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situaţii:

a. este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice şi juridice, cu care are relaţii cu caracter patrimonial;

b. este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice, care sunt soţul/soţia, afini sau rude până la gradul al III-lea inclusiv;

c. participă în cadrul aceleiaşi comisii sau aceluiaşi organ colegial de conducere, constituite conform legii, cu alte cadre didactice, de cercetare sau didactice auxiliare, care au calitatea de soţ, afin sau rudă până la gradul III inclusiv;

d. interesele sale patrimoniale, ale soţului, afinilor sau rudelor sale până la gradul III inclusiv pot influenţa deciziile, pe care trebuie să le ia în exercitarea funcţiei;

e. ocupă funcţii sau desfăşoară activităţi de predare sau cercetare la alte instituţii de învăţământ superior publice sau private, fără aprobarea Senatului universitar;

f. desfăşoară activităţi ce presupun o conduită neconformă cu etică şi deontologia profesională ori aduc prejudicii de imagine Universităţii, campanii de dezinformare în mass-media ori alte activităţi care pot afecta realizarea misiunii instituţiei;

g. deţine o funcţie de conducere la universitate şi părţi sociale sau acţiuni la societăţi comerciale, care realizează activităţi în domeniul învăţământului superior sau de formare continuă ori care a avut sau are contracte comerciale, contracte de lucrări sau de servicii cu universitatea;

(3) Funcţia de Rector este incompatibilă cu deţinerea de funcţii de conducere în cadrul unui partid politic, pe perioada exercitării mandatului.

Art. 25.

(1) În cazul existenţei unui conflict de interese, personalul didactic, de cercetare sau didactic auxiliar, este obligat să se abţină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii şi să-l informeze de îndată pe şeful ierarhic căruia îi este subordonat direct ori să informeze Preşedintele organului colegial de conducere despre abţinerea sa.

(2) Conducerea Universității și conducerile celorlalte structuri sunt obligate să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcțiilor didactice, de cercetare și didactice auxiliare și pentru rezolvarea situațiilor prevăzute de art.33 din Cartă;

(3) Pentru aceste situații Senatul universitar dispune, la propunerea rectorului, ieșirea din starea de conflict de interese prin destituirea din funcția de conducere sau, după caz, desfacerea contractului individual de muncă.

(4) În condițiile, în care Senatul universitar este sesizat cu privire la o situație de conflict de interese a rectorului, acesta nu poate dispune destituirea din funcție ori desfacerea contractului de muncă, fără procedura prealabilă a referendumului, dacă modalitatea de desemnare a rectorului este cea prevăzută de art.209 alin.1, lit.b din Legea Educației Naționale nr.1/2011.

(5) Orice persoană poate sesiza, sub semnătură proprie, existența situațiilor de incompatibilitate și conflicte de interese. Sesizările anonime nu sunt luate în considerare.

(6) Persoanele care se află în una dintre situațiile de incompatibilitate sau conflict de interese au la dispoziție de 30 zile calendaristice, pentru a ieși din această situație juridică, sub sancțiunea desfacerii contractului individual de muncă.

(7) Răspunderea publică pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate și de conflicte de interese incumbă Senatului universitar, rectorului și tuturor persoanelor ce ocupă funcții de conducere, în subordinea cărora se ivesc situații de incompatibilitate și conflicte de interese.

(8) Încălcarea dispozițiilor referitoare la incompatibilitate și conflicte de interese atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

(9) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar, care ocupă o funcție de conducere, de control sau de evaluare ori candidează pentru ocuparea unei astfel de funcții va da o declarație pe propria răspundere referitoare la incompatibilități și conflicte de interese.

Colegialitatea

Art. 26. Activitatea în comunitatea academică presupune colaborarea membrilor acesteia, în spirit de colegialitate și respect reciproc. Colegialitatea implică:

(1) curtoazie și respect datorate fiecărui membru al comunității academice. Încălcarea acestei obligații de către o persoană nu conferă în nici un caz dreptul celui lezat de a adopta o conduită similară;

(2) obligația de asistență între membrii comunității academice, materializată în suplinirea colegială, acordarea de sprijin în activitatea didactică și administrativă, cooperarea cu bună credință în cadrul proiectelor ce implică participarea mai multor persoane;

(3) respectarea mutuală a diferențelor de ordin lingvistic, religios, social între membrii comunității academice;

(4) înțelegere, respect și sprijin pentru persoanele cu nevoi speciale;

(5) obligația de confidențialitate în privința datelor și informațiilor transmise de un membru al comunității academice unui alt membru, cu titlu privat. În privința situației școlare a unui student obligația de confidențialitate operează în limitele stabilite prin hotărâre a Senatului, în condițiile legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Art. 27. Constituie încălcări ale principiului colegialității:

(1) discriminarea, hărțuirea de gen, etnică sau sub orice altă formă, folosirea violenței fizice sau psihice, limbajul ofensator ori abuzul de autoritate la adresa unui membru al comunității academice, indiferent de poziția ocupată de acesta în cadrul Universității (student, cadru didactic, membru al conducerii universității, membru al personalului administrativ);

(2) promovarea sau tolerarea unor comportamente cu cele descrise în acest articol, de către conducerile facultăților, departamentelor, catedrelor sau compartimentelor administrative;

(3) discreditarea în mod injust a ideilor, ipotezelor sau rezultatelor cercetărilor unui coleg;

(4) formularea în fața studenților a unor comentarii lipsite de curtoazie la adresa pregătirii profesionale, a ținutei morale sau a unor aspecte ce țin de viața privată a unui coleg;

(5) sfătuirea studenților să nu urmeze un curs al unui coleg, din antipatie față de acesta;

(6) formularea repetată de plângeri, sesizări sau calomnii, vădit neîntemeiate, la adresa unui coleg;

(7) utilizarea și dezvăluirea în activitatea didactică sau de cercetare a informațiilor transmise cu titlu confidențial de un alt coleg (date personale, experiențe trăite etc.);

(8) discutarea cu alți studenți a situației școlare, sociale, medicale a unui student.

Art. 28. În materia specială a examinării studenților, colegialitatea presupune o informare prealabilă și detaliată a studenților cu privire la obiectivele și cerințele cursului, la modalitățile și perioadele de evaluare. În acest sens:

(1) la începutul fiecărui semestru fiecare titular de curs afișează sau distribuie studenților o tematică de curs cuprinzând tematica fiecărei prelegeri, bibliografie obligatorie și facultativă, precizări privind forma examinării și baza evaluării;

(2) la cursuri și seminarii se abordează întreaga tematică cerută pentru examen;

(3) cunoștințele studenților se evaluează în sistem continuu prin verificări pe parcursul semestrului și verificări finale în sesiune. Programarea verificărilor pe parcurs se comunică la începutul semestrului;

(4) după examen se afișează, cel târziu o dată cu rezultatele, baremul de notare. La cererea studentului, cadrul didactic examinator îi prezintă lucrarea și motivează explicit calificativul acordat, prin raportare la baremul afișat.

Dreptatea și echitatea

Art. 29. Toți membrii Universității vor fi tratați corect și echitabil. Nu se permite discriminarea sau exploatarea, dreptatea se bazează pe împărțirea corectă și echitabilă a puterii și prevenirea abuzului de putere. Universitatea va adopta măsuri ferme pentru nediscriminare, egalitate de șanse, acces la studii, angajare și la programe educaționale și de cercetare, pentru eliminarea conflictelor de interese, pentru prevenirea și combaterea oricărei forme de corupție, favoritism și nepotism.

Loialitatea

Art. 30. Loialitatea față de Universitate presupune obligația fiecărui membru al comunității academice de a acționa în interesul universității, de a susține obiectivele, strategiile și politicile acesteia, în scopul realizării misiunii și creșterii competitivității ei.

Art. 31. Constituie încălcări ale obligației de loialitate:

(1) desfășurarea de acțiuni menite să ducă la pierderea unor drepturi patrimoniale sau nepatrimoniale dobândite în mod legal de către Universitate;

(2) desfăşurarea, în alte universităţi sau instituţii, a unor activităţi didactice sau de cercetare care le concurează pe cele organizate de către Universitate;

(3) sfătuirea în cadrul activităţilor didactice a studenţilor să abandoneze cursurile Universităţii în favoarea unei alte instituţii de învăţământ;

(4) angajarea în afara universităţii a unor activităţi care afectează în mod semnificativ timpul consacrat obligaţiilor didactice şi de cercetare în Universitate ale persoanei în cauză;

(5) desfăşurarea de acţiuni de orice fel (verbale sau în scris) menite să discrediteze Universitatea (conducerea sau oricare membru al comunităţii academice) sau să afecteze în mod grav imaginea şi prestigiul acesteia.

Responsabilitatea

Art. 32. Răspunderea pentru respectarea dispoziţiilor prezentului Cod revine în primul rând fiecărui membru al comunităţii academice. Statutul de membru al comunităţii academice impune fiecărui membru asumarea răspunderii pentru acţiunile sau omisiunile sale. Încălcarea dispoziţiilor prezentului Cod atrage răspunderea disciplinară în condiţiile Legii Educației Naționale nr.1/2011, a Codului Muncii şi reglementărilor interne ale Universităţii.

Meritul

Art. 33. Universitatea asigură recunoaşterea, cultivarea şi recompensa meritelor personale şi colective care conduc la împlinirea menirii sale instituţionale.

Transparenţa

Art. 34. Universitatea va respecta principiul transparenţei tuturor categoriilor de informaţii care interesează membrii comunităţii universitare, potenţialii candidaţi, absolvenţii, instituţiile cu care colaborează şi publicul larg, asigurând o informare consistentă şi corectă.

Principii etice în cercetarea ştiinţifică

Art. 35. Cercetarea pe subiecţi umani se face cu respectarea prevederilor Convenţiilor şi Declaraţiilor Internaţionale la care România este parte semnatară. În cercetarea biomedicală există datoria de a promova şi proteja viaţa, sănătatea, intimitatea şi demnitatea subiecţilor umani care participă la cercetare.

Art. 36. În desfăşurarea cercetării medicale pe subiecţi umani trebuie acordată o protecţie suplimentară populaţiilor vulnerabile:

(1) Persoane dezavantajate din punct de vedere economic şi medical;
(2) Persoane care nu îşi pot da consimţământul pentru participarea într-o cercetare medicală (minori, persoane incapabile, persoane care datorită stării lor nu-şi pot exprima voinţa);
(3) Persoane care sunt susceptibile a-şi da consimţământul sub presiune (de exemplu persoane în detenţie, militari);
(4) Persoane care nu beneficiază personal de cercetare;
(5) Persoane pentru care cercetarea medicală este combinată cu îngrijirea medicală.

Art. 37.În cercetarea pe subiecţi umani, binele individului primează asupra binelui societăţii în general şi al ştiinţei.

Art. 38. Cercetarea medicală în scopul progresului medical trebuie să se facă doar în ultimă instanţă pe subiecţi umani. Aceasta trebuie să se efectueze în conformitate cu datele ştiinţifice existente, cu alte surse relevante de informare şi cu datele obţinute din experimentarea pe animale, atunci când aceasta este posibilă.

Art. 39. Principalul scop al cercetării medicale pe subiecţi umani este de a îmbunătăţi metodele profilactice, diagnostice şi de tratament, înţelegerea etiologiei şi a patogenezei unei afecţiuni.

Art. 40. Nu se poate întreprinde nicio cercetare pe o persoană, decât dacă sunt întrunite, cumulativ următoarele condiţii:

(1) Nu există nicio metodă alternativă la cercetarea pe fiinţe umane, de eficacitate comparabilă;
(2) Riscurile la care se poate expune persoana nu sunt disproporţionate în comparaţie cu beneficiile potenţiale ale cercetării;
(3) Proiectul de cercetare a fost aprobat de instanţa competentă după ce a făcut obiectul unei

examinări independente asupra pertinenţei sale ştiinţifice, inclusiv ale unei evaluări a importanţei obiectivului cercetării precum şi al unei examinări pluridisciplinare a acceptabilităţii sale pe plan etic;

(4) Persoana pe care se fac cercetări este informată asupra drepturilor sale şi asupra garanţiilor pentru protecţia sa;

(5) Consimţământul participanţilor.

Art. 41. Protocolul cercetării trebuie să fie evaluat de o comisie de etică, formată din persoane independente faţă de cercetători sau sponsori. Comisia de etică ce efectuează evaluarea proiectului trebuie să fie informată cu privire la desfăşurarea cercetării şi are dreptul de a monitoriza cercetările în derulare.

Art. 42. Cercetarea medicală pe subiecţi umani trebuie să fie efectuată numai de către persoane calificate în acest sens. Această persoană are responsabilitatea privind subiecţii implicaţi în cercetare, chiar dacă aceştia şi-au exprimat consimţământul informat pentru participare.

Art. 43. Experimentul clinic (cercetarea fără scop terapeutic) este admisibil din punct de vedere etic dacă nu comportă nici un risc serios previzibil pentru subiecţii participanţi. Cercetătorii care conduc experimentul clinic sunt obligaţi să-l întrerupă dacă apare pericolul vătămării sănătăţii subiectului sau când acesta cere sistarea experimentului. Cercetarea medicală pe subiecţi umani se poate derula doar dacă potenţialele beneficii sunt superioare riscurilor.

Art. 44. Impunerea cu forţa sau prin inducerea în eroare a experimentului pe om constituie o gravă încălcare a principiilor eticii medicale. Participarea subiecţilor umani în cercetare se poate face numai voluntar şi numai după ce aceştia au fost informaţi adecvat cu privire la: scopurile, metodele cercetării, riscurile şi beneficiile anticipate. De asemenea, subiecţii trebuie informaţi că se pot retrage oricând din cercetare, fără ca acest lucru să îi prejudicieze în vreun fel. Consimţământul informat al participanţilor trebuie luat cu respectarea prevederilor legale.

Art. 45. În cazul minorilor, consimţământul va fi obţinut de la aparţinători sau reprezentant legal, fiind necesar şi acceptul minorului de a participa în cercetare. Este necesar un maximum de prudenţă în a utiliza minorii în experimente medicale şi numai dacă riscurile sunt minime.

Art. 46. În cazul persoanelor incompetente sau incapabile de a-şi exprima voinţa, consimţământul va fi obţinut de la aparţinători sau reprezentanţi legali.

Art. 47. Cercetătorii trebuie să ia toate măsurile necesare pentru protejarea intimităţii subiecţilor participanţi în cercetare, pentru păstrarea confidenţialităţii informaţiilor despre subiecţi şi trebuie să minimalizeze pe cât posibil impactul cercetării asupra integrităţii fizice, mentale şi personalităţii acestora.

Art. 48. Cercetările făcute în scop terapeutic constituie aplicarea pentru prima dată la om a unor procedee medicale sau chirurgicale şi se vor face exclusiv în scop curativ. În asemenea cercetări trebuie să existe o proporţionalitate justă în favoarea bolnavului, între riscurile procedeului nou şi gravitatea cazului; pericolele posibile ale procedeului nou să nu întreacă în gravitate evoluţia probabilă a bolii de bază sau a tratamentelor cunoscute şi aplicate până în prezent.

Art. 49. Folosirea unui placebo în cercetări medicale combinată cu îngrijirea pacienţilor este admisă numai atunci când nu există metode profilactice, diagnostice sau terapeutice demonstrate pentru subiecţii participanţi sau atunci când pacienţii care primesc placebo nu sunt expuşi unor riscuri suplimentare.

Art. 50. Publicarea rezultatelor unei cercetări medicale pe subiecţi umani se va face cu respectarea acurateţei datelor şi numai în condiţiile în care sunt respectate normele etice naţionale şi internaţionale care guvernează cercetarea medicală pe subiecţi umani.

Art. 51. Regulile etice mai sus menţionate se aplică şi pentru studiile epidemiologice sau activităţi de screening.

Art. 52. Experimentele privind clonarea fiinţei umane sunt interzise.

Abateri de la normele de bună conduită în cercetarea ştiinţifică

Art. 53.

(1) Organismul însărcinat cu supravegherea aplicării dispoziţiilor prezentului Cod este Comisia de etică a Universităţii de Medicină şi Farmacie, conform art.306 alin.2, din Legea Educației Naționale nr.1/2011.

(2) Structura şi componenţa comisiei de etică universitară este propusă de consiliul de administraţie, avizată de Senatul universitar şi aprobată de Rector. Membrii comisiei sunt persoane cu prestigiu profesional şi autoritate morală.

(3) Nu pot fi membri ai comisiei de etică universitară persoanele care ocupă vreuna dintre funcţiile: rector, prorector, decan, prodecan, director administrativ, director de departament sau de unitate de cercetare - dezvoltare, proiectare, microproducţie.

Art. 54.

(1) Comisia de etică şi deontologie medicală este alcătuită din 9 membri, după cum urmează:

a. cinci reprezentanţi ai cadrelor didactice, asigurându-se reprezentarea tuturor liniilor de studiu;

b. doi reprezentanţi ai personalului nedidactic şi didactic auxiliar;

c. doi reprezentanţi ai studenţilor.

(2) Comisia îşi alege, cu majoritate de voturi, un preşedinte pe durata mandatului.

(3) Preşedintele comisiei conduce şedinţele comisiei, coordonează activitatea acesteia, o reprezintă în relaţiile cu conducerea Universităţii şi conducerea Senatului şi cu alte instituţii.

(4) Pentru abateri grave de la etica universitară şi de la regulile de funcţionare a Comisiei de etică, membrii pot fi propuşi spre înlocuire prin votul a două treimi din membri comisiei. Recomandarea de înlocuire se adresează Consiliului de Administraţie.

(5) Completarea cu noi membri se face la propunerea Consiliului de Administraţie, cu avizul senatului şi cu aprobarea rectorului.

(6) Mandatul membrilor Comisiei este de 4 ani.

(7) Lucrările de secretariat ale Comisiei sunt asigurate de Secretariatul General al Universităţii.

Art. 55. Comisia de etică are următoarele atribuţii, conform art.306 alin.3, din Legea Educației Naționale nr.1/2011:

a) analizează şi soluţionează abaterile de la etica universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare, conform Codului de etică si deontologie universitară;

b) realizează un raport anual referitor la situaţia respectării eticii universitare şi a eticii activităţilor de cercetare, care se prezintă rectorului, senatului universitar şi constituie un document public;

c) contribuie la elaborarea Codului de etică şi deontologie universitară, care se propune Senatului universitar pentru adoptare şi includere în Carta universitară;

d) alte atribuţii prevăzute de prezenta lege sau stabilite conform Cartei universitare, conform legii.

Art. 56.

(1) Comisia poate fi sesizata în scris de orice persoana fizica, organ sau organism care a constatat încalcarea normelor de etica de catre un membru al comunitatii academice.

(2) Comisia se poate sesiza si din oficiu.

(3) Sesizarile se înregistreaza la registratura Universitatii sau se depun în cutiile pentru propuneri si sesizari.

(4) Comisia poate decide sa nu ia în considerare sesizarile anonime.

(5) Sesizarea va indica în mod explicit numele persoanei care se face vinovata de încalcare, numele celui care face sesizarea si faptele imputate acestuia pe baza de dovezi.

(6) Comisia pastreaza confidentialitatea identitatii autorului sesizarii conform art 308 alin 2 din Legea Educației Naționale nr.1/2011

(7) Hotarârile Comisiei de etica universitara sunt avizate de consilierul juridic al universitatii. Raspunderea juridica pentru hotarârile si activitatea comisiei de etica universitara revine universitatii, conform art.307 din Legea Educației Naționale nr.1/2011.

(8) Comisia raspunde autorului sesizarii în termen de 30 de zile de la data depunerii ei si comunica acestuia rezultatele procedurilor dupa finalizarea acestora, conform art 309 din Legea nr.1/2011

Art. 57. Orice persoana cu functie de conducere din Universitate care primeste o sesizare privind încalcarea regulilor de etica are obligatia de a o înainta Comisiei de etica spre analiza.

Art. 58. Modul de funcționare a Comisiei de etică universitară este reglementat de Regulamentul Comisiei de etică universitară adoptat de către Senatul UMF Tîrgu Mureș la propunerea acesteia.

Prezentul Cod de etică și deontologie profesională face parte integrantă din Carta Universității de Medicină și Farmacie din Tîrgu Mureș.

Senatul Universității de Medicină şi Farmacie din Tîrgu Mureş a aprobat prezentul Cod de etică în data de 28.sept.2012, şi intră în vigoare la data de 08.oct.2012.